

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Силистра, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Гл.Н.
като разглежда докладваното от М.Хр. Административно наказателно дело № 20223420200843 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58б и сл. от ЗАНН.

Административно наказващ орган- Регионална дирекция по горите- Русе, надлежно уведомен, не се явява представител, вместо тях- гл.юрисконсулт Б. Я., надлежно упълномощен и приет от съда.

Нарушител Т. М. С., редовно призован, не се явява, не изпраща проц.представител, не депозира писмено становище по делото.

В съдебно заседание беше призован в качеството му на свидетел лицето Д. Д. Ю.- актосъставител, който се яви и даде своите показания добросъвестно, а съда ги прие като доказателства по делото.

Районна прокуратура- Силистра- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

Предвид редовното призоваване и неявяването на нарушителя Т. С., и като взе предвид становището на проц.представител на АНО, съда счете, че няма пречка да даде ход на делото в отсъствие на нарушителя, тъй като съобразно нормата на чл.58б, ал.3 от ЗАНН когато нарушителя е редовно призован и не се яви без уважителни причини преписката се разглежда и в негово отсъствие, ако това няма да попречи на разкриването на обективната истина по делото. В настоящия случай нарушителя Т. С. е редовно призован, не се явява, не сочи уважителни причини за неявяването си и съда счете, че неговото отсъствие няма да попречи за разкриването на обективната истина по делото, поради което и на основание

чл.58б, ал.3 от ЗАНН даде ход на делото в отсъствие на нарушителя Т. С..

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

На 17.11.2022 г. служители на ТП ДГС- Силистра съвместно със служители от РУ- Силистра извършили акция и проверка по къщите в с.Й., обл.Силистра за незаконно съхранение на дървесина. По време на проверката в дома на нарушителя Т. С., находяща се в с.Й., обл.Силистра, ул.“В.“ № 30, служителите на ТП ДГС- Силистра установили, че се съхраняват в двора на имота 3 пр.куб.м. дърва за огрев от дървесен вид „мъждрян“ и 2 пр.куб.м. дърва за огрев от вид „червен дъб“. След запознаване с документите и извършен оглед на дървесината, органите на ТП ДГС- Силистра установили, че нарушителя Т. С. съхранявал в двора си описаното по-горе количество дърва за огрев без да притежава за него превозен билет или фактура. Дървесината била измерена в присъствието на всички служители с ролетка.

След като установили нарушението, св.Д. Ю. съставил Констативен протокол за това, че нарушителя Т. С. съхранявал в дома си горепосочената дървесина без превозен билет или фактура. След като съставил констативния протокол, св.Ю. съставил и АУАН серия СЦ26 № 000429/ 17.11.2022г. срещу нарушителя Т. С. за извършено от него нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от Закона за горите. АУАН-ът бил съставен в присъствието на нарушителя Т. С., като препис от същия му бил връчен по надлежния ред. Съставения АУАН бил подписан от нарушителя Т. С., като същия не е направил възражения по него.

След съставянето на АУАН-ът бил изготвен доклад от св.Д. Ю.- горски стражар към ТП ДГС- Силистра и същия в едно с акта бил изпратен на 21.11.2022г. на Директора на РДГ- Русе по компетентност. Видно от приложените към делото материали е, че доклада в едно с преписите от двата акта е бил получен в администрацията на РДГ- Русе, като на 06.12.2022г. директора на РДГ- Русе, в качеството му на АНО е изпратил материалите с № РДГ11-6690 до Районен съд- Силистра с искане да бъде наложено административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ спрямо нарушителя Т. С. за извършеното от него нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ в условията на повторност, съобразно нормата на чл.266, ал.3 от ЗГ.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното:

Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна- Директор на РДГ- Русе и в срока по чл.58а от ЗАНН. АНО е бил сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗАНН, съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество е и основателно по следните съображения:

АУАН серия СЦ26 № 000429/ 17.11.2022г. е издаден в съответствие на процесуалните правила: Деянието за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на нарушителя е било квалифицирано по чл.213, ал.1, т.2 от

Закона за горите.

Съобразно нормата на чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите е видно, че „Забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка”, а съобразно т.2 от същия член и алинея- ако дървесината не е придружена с превозен билет. Такава контролна горска марка или производствена марка е необходима за доказване произхода на дървата от страна на нарушителя, а както стана ясно по-горе съхраняваните от него дърва не притежавали такива нито към момента на проверката, нито към настоящия момент. Липсват каквито и да е документи, доказващи произхода на дървата, както и наличието на превозен билет. Очевидно е, че действията на нарушителя С. са в разрез с описаното по-горе и изцяло покриват съдържанието на нарушения по чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ.

Съобразно нормата на чл.266, ал.1 от Закона за горите „Наказва се с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти“, а съобразно ал.3 от същия член „Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е глоба от 500 до 3000 лв. или безвъзмезден труд в полза на обществото“.

Нарушението е било извършено от страна на нарушителя С. в условията на „повторност“, тъй като законодателя с последните промени в ЗАНН е указал какво следва да се разбира под „повторност“ на нарушенията, като съобразно § 1, ал.2 от ДР на ЗАНН, ДВ бр.109 от 2020г., влезли в сила на 23.12.2021г. „Предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго“. Законодателя е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал.1, т.6 от ДР на ЗАНН „Нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав“. А от материалите по делото е видно, че нарушителя С. е бил наказан за извършено от него нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от Закона за горите с влязло в сила на 04.05.2022г. НП № 98/ 12.04.2022г. Т.е. в едногодишния срок от влизането в сила на това наказателно постановление- 04.05.2022г., нарушителя отново е

извършил същото административно нарушение по реда на чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ. Следователно извършеното от нарушителя С. изцяло припокрива нормата на „повторност“ на нарушението, описана съвсем изчерпателно от законодателя в посочените по-горе законови норми.

В това производство съда следва да съобрази дали от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид е изтекла повече от една година, за да не попада това нарушение в хипотезата, касаеща повторност. Тези условия очевидно не са налице и извършеното от нарушителя С. нарушение попада изцяло в условията, фиксирани от законодателя като „повторност“, тъй като издаденото наказателно постановление е влязло в законна сила на 04.05.2022г., а извършеното нарушение от страна на нарушителя С. е от 17.11.2022г., т.е. извършено е в едногодишния срок от влизането в сила на описаното по-горе наказателно постановление.

В случая следва да се има предвид, че нарушителя С. много добре е знаел, че е бил наказан за същото нарушение, извършено от него преди по-малко от година, тъй като е получил лично наказателното постановление, което е влязло в сила на 04.05.2022г., но въпреки това отново е решил, че може да извърши нарушение от същия вид. Т.е. нарушителя С. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е допускал тяхното настъпване, което от своя страна е индигия, че нарушителя С. е бил наясно, че извършва нарушение от същия вид, но не е съобразил поведението си с законовите норми. Нещо повече- в случая следва да се има предвид и факта, че нарушителя С. е системен нарушител, извършвайки системно и постоянно нарушения от този вид, видно от приложената към делото справка за извършени от него нарушения по Закона за горите.

Съгласно [чл.266, ал.3 от ЗГ](#) в този случай е допустимо да се наложи едно от двете алтернативни наказания – глоба или безвъзмезден труд в полза на обществото. С изпращането на преписката на съда, Директора на РДГ- Русе мълчаливо е приел, че подходящото по вид наказание е безвъзмезден труд, а не глоба.

Този извод е правилен и е съобразен с личността на нарушителя и неговото имуществено състояние. Предходните наложени наказания "глоба", очевидно не могат да постигнат индивидуалната цел по [чл.12 от ЗАНН](#) – да се превъзпита нарушителя към спазване на законите. Затова съдът приема, че безвъзмездният труд в полза на обществото е това наказание, което би могло да постигне своята индивидуална превенция и поправка, а също така да бъдат постигнати и целите на генералната превенция. Настоящия съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя С., който се явява системен нарушител на Закона за горите, липсата на постоянни трудови доходи от страна на самия нарушител, и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл.12 от ЗАНН- да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения

правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, че следва да приеме искането на АНО за налагането на административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ като основателно.

Съобразно нормата на чл.13, ал.2 от ЗАНН „За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1“. И тъй като съобразно нормата на чл.16а от ЗАНН „безвъзмездният труд“ е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл.16а, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай съда счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от нарушителя С. нарушение, т.е. в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с нормата на чл.27, ал.2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото за него, доколкото се касае за съхранение на 5 пр.куб.м. дърва за огрев от два вида- „мъждрян“ и „червен дъб“. Поради изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно „безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година“ за извършеното нарушение.

В това производство съда е задължен съобразно нормата на чл.58в, ал.2 от ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на държавата на вещите и предметите по чл.20 и 21 от ЗАНН. Съобразно нормата на чл.20, ал.1 от ЗАНН „Наред с предвидените в чл.13 административни наказания наказващия орган постановява отнемане в полза на държавата на вещите, принадлежащи на нарушителя, които са послужили за извършване на умишлено административно нарушение, ако това е предвидено в съответния закон или указ“. По идентичен начин са уредени тези правни последици и в Закона за горите, като съобразно нормата на чл.273, ал.1 от ЗГ, „вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им“.

Съобразно чл.21 от ЗАНН „Придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението се отнемат в полза на държавата независимо от тяхното количество и стойност“. С оглед посочените разпоредби съда счита за правилно и законосъобразно да отнеме в полза на държавата вещите, предмет на нарушението, а именно: 3 пр.куб.м. дърва за огрев от дървесен вид "мъждрян" и 2 пр.куб.м. дърва за огрев от дървесен вид „червен дъб“, тъй като в производството по чл.58б от ЗАНН районния съд действа като наказващ орган в изрично предвидените от закона случаи. Поради което и във връзка с извършеното нарушение от страна на нарушителя С. съда следва да отнеме в полза на държавата придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението.

Водим от гореизложеното и на основание чл.58в от ЗАНН, Районен съд- Силистра

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл.266, ал.3 от Закона за горите административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 / четиридесет / часа за срок от 1 / една / година на **Т. М. С.** от с.Й., обл.Силистра, ул.“В.“ № 30, ЕГН ***** за извършеното нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от Закона за горите за което е бил издаден от горски инспектор при ТП ДГС- Силистра АУАН серия СЦ26 № 000429/ 17.11.2022г.

ОТНЕМА в полза на държавата на основание чл.273, ал.1 от Закона за горите във връзка с чл.21 от ЗАНН вещите, предмет на нарушенията, а именно: 3 / три / пр.куб.м. дърва за огрев от дървесен вид "мъждрян" и 2 / два / пр.куб.м. дърва за огрев от дървесен вид „червен дъб“.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____